

Sygn. akt I C 74/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 06 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Zenon Węclawik

Protokolant: Marta Pietrukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 06 maja 2016 r. K. na rozprawie

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G.
przeciwko G. B.

o zapłatę

powództwo oddała.

sygn. akt **I C 74/16**

UZASADNIENIE

Powodowy B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika, w pozwie złożonym w dniu 26.01.2016 r. (k. 16 akt), domagał się zasądzenia od pozwanej G. B. kwoty 5.265,72 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu. Wniósł też o zasądzenie od pozwanej kosztów postępowania. Uzasadniając żądanie wywiódł, że pozwana zobowiązana jest do zapłaty kwoty dochodzonej pozwem na podstawie umowy kredytu odnawialnego nr (...) zawartej przez pozwaną w dniu 23.07.2007 r. z (...) (S.A.) z/s w P., Oddział w Polsce. Odnawialny limit kredytowy przewidziany umową wynosił 2.000,00 zł. Pozwana nie spłaciła zaległości powstałych z tej umowy i kredytodawca w dniu 1.06.2015 r. dokonał przelewu wierzytelności o spłatę tych należności na rzecz strony powodowej. Łączna wysokość zadłużenia pozwanej na dzień sporządzenia wyciągu z ksiąg rachunkowych powodowego Funduszu, to jest na dzień 23.12.2015 r. (k. 3 akt) wynosi 5.265,72 zł na którą składają się: kapitał w wysokości 3.411,11 zł , odsetki wynoszące łącznie 1.653,61 zł i koszty w kwocie 201,00 zł.

Pozwana G. B. - ustosunkowując się do żądania pozwu – zarzuciła, że nie zawierała wskazanej przez powoda umowy z dnia 23.07.2007 r., nr (...) z (...) (S.A.) z/s w P., Oddział w Polsce. Podniosła, że strona powodowa nie wykazała żadnym dowodem, że doszło do zawarcia rzeczonyj umowy. Zdaniem pozwanej, przedłożone przez powoda dokumenty funduszu sekurytyzacyjnego i umowy cesji wierzytelności z dnia 1.06.2015 r. nie stanowią dowodu na okoliczność zawarcia spornej umowy. Z ostrożności procesowej pozwana zgłosiła też zarzut przedawnienia roszczenia dochodzonego pozwem.

Ustalono:

Powodowy B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. prowadzi działalność inwestycyjną mającą na celu między innymi osiągnięcie przychodów z lokat netto Funduszu i osiągnięcie zysku ze sprzedaży lokat.

(dowód: wyciąg z rejestru funduszy inwestycyjnych (...) 221 na k. 7 akt i odpis KRS nr (...) na k. 9 akt)

W dniu 23.12.2015 r. B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w G. sporządził wyciąg ze swoich ksiąg rachunkowych, w którym stwierdził, że G. B. zobowiązana jest do zapłaty z tytułu umowy kredytu odnawialnego nr (...) z dnia 23.07.2007 r. zawartej z (...) (S.A.) z/s w P., Oddział w Polsce kwoty 5.265,72 zł na którą policzono: kapitał w wysokości 3.411,11 zł , odsetki wynoszące łącznie 1.653,61 zł i koszty w kwocie 201,00 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego na k. 3 akt i umowa kredytu na k. 12 – 13 akt)

Umową sprzedaży wierzytelności z dnia 1.06.2015 r. (...) (S.A.) z/s w P., Oddział w Polsce przeniosła roszczenia do pozwanej z umowy kredytu nr (...) na rzecz B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z/s w G..

(dowód: umowa sprzedaży wierzytelności na k. 14 akt i załącznik do umowy cesji na k. 11 akt)

Sąd zważył:

Strona powodowa wyprowadzała odpowiedzialność pozwanej z umowy kredytu odnawialnego nr (...), mającej być zawartej przez pozwaną w dniu 23.07.2007 r. z (...) (S.A.) z/s w P., Oddział w Polsce (art. 5, 69 i 78a Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe - Dz.U.2015.128 i art. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim - Dz.U.2001.100.1081). Zważyć jednak należało, iż pozwana zaprzeczyła zawarciu powyższej umowy i w takiej sytuacji, poprzestanie na przedstawieniu przez stronę powodową wyciągu z jej ksiąg rachunkowych i potwierdzonej kserokopii umowy, nie można było uznać za wystarczające do wykazania faktu zawarcia rzeczowej umowy. Zgodzić się należało z pozwaną, że wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego - w świetle art. 194 Ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych (Dz.U.2014.157) - stanowi jedynie dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c. i potwierdza wyłącznie to, iż osoba, która go podpisała złożyła zawarte w dokumencie oświadczenie. Dane ujmowane w księgach rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego oraz wyciągu z tych ksiąg mogą stanowić dowód jedynie tego, że określonej kwoty wierzytelność jest wpisana w księgach rachunkowych względem określonego dłużnika na podstawie opisanego w tych księgach zdarzenia, np. cesji wierzytelności. Dokumenty te potwierdzają więc sam fakt zdarzenia w postaci cesji wierzytelności. Nie stanowią one jednak dowodu na skuteczność dokonanej cesji wierzytelności oraz istnienia i wysokości nabytej wierzytelności. Okoliczności te, w razie ich kwestionowania przez stronę przeciwną, powinien wykazać fundusz odpowiednimi dowodami, zgodnie z ciężarem dowodu wynikającym z art. 6 k.c. (zob.: wyrok SA w Białymstoku z dnia 25 lutego 2015 r., I ACa 824/14 - Lex nr 1661137, wyrok SN z dnia 13 czerwca 2013 r., V CSK 329/12 - Lex nr 1375500, postanowienie SO w Gdańsku z dnia 12 września 2011 r., III Ca 850/11 - Lex nr 1713879 i wyrok SN z dnia 13 kwietnia 2011 r., V CSK 312/10 - Lex nr 864023). Ustęp 2 cytowanego przepisu pozbawia wprost wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego mocy prawnej dokumentów urzędowych w postępowaniu cywilnym.

Niezależnie od powyższego zważyć należało, iż materiał dowodowy nie pozwalał na przyjęcie, że zostały wykazane zarówno wysokość dochodzonego pozwem świadczenia pieniężnego, jak i jego wymagalność. Są to podstawowe kwestie w kontekście możliwości przypisania pozwanej odpowiedzialności kontraktowej w zakresie objętym żądaniem pozwu. Należy podkreślić, że wykazanie istnienia zobowiązania o określonej treści należy do powołującego się na to zdarzenie, czyli w niniejszej sprawie - strony powodowej. Wobec kwestionowania przez pozwaną faktu istnienia stosunku zobowiązaniowego mającego być podstawą roszczenia zawartego w pozwie, na stronie powodowej spoczywał ciężar dowodowy wykazanie wszystkich jego elementów – zgodnie z ogólnymi regułami dowodowymi (art. 6 k.c.). Gdyby strona powodowa skutecznie zadośćuczyniła swojemu obowiązkowi dowodowemu, wówczas pozwana mogłaby zwolnić się z odpowiedzialności jedynie poprzez wykazanie dokonanej zapłaty (art. 462 § 1 k.c. i art. 466 k.c.).

Nabycie wierzytelności przez stronę powodową od pierwotnego wierzyciela nic nie zmienia w poruszonych wyżej kwestiach (art. 509 § 1 k.c.). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca i powinna być ona w dostateczny sposób oznaczona, zindywidualizowana (tak też E. Łętowska (w:) System prawa cywilnego, t. III, cz. 1, s. 904). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność wraz z oznaczeniem jej istotnych elementów (zob.: wyrok SN z dnia 11 maja 1999 r., III CKN

423/98 - Biul. SN 2000/1/1 i wyrok SN z dnia 5 listopada 1999 r., III CKN 423/98 - OSN 2000/5/92). Cesjonariusz może żądać od dłużnika świadczenia tylko w rozmiarze, który przysługiwał cedentowi. W wypadku kwestionowania faktu prawnego istnienia wierzytelności dłużnik może dowodzić, że nie miało miejsca zdarzenie prawne prowadzące do powstania stosunku prawnego, z którego wynika cedowana wierzytelność.

Niewykazanie przez stronę powodową wszystkich elementów odpowiedzialności umownej pozwanej, zwłaszcza wysokości i terminu wymagalności dochodzonego pozewem świadczenia (art. 120 § 1 k.c.), nie pozwoliło wykluczyć zasadności zarzutu przedawnienia zgłoszonego przez pozwaną. Okres przedawnienia wynosił bowiem w sprawie trzy lata z tej racji, że pierwotny wierzyciel zajmował się działalnością gospodarczą (art. 118 k.c.), a należało mieć na uwadze, że umowa kredytu z której miały wynikać roszczenia (...) (S.A.) z/s w P., Oddział w Polsce została zawarta w dniu 23.07.2007 r. W takim przypadku – niezależnie od tego co już wspomniano wyżej - na stronie powodowej spoczywał także obowiązek wykazania okoliczności skutkujących przerwą biegu przedawnienia dochodzonego roszczenia (art. 123 § 1 k.c.), czego nie uczyniła.

Nie było podstaw do odmówienia wiarygodności zeznaniom pozwanej, chociaż ich moc dowodowa była ograniczona przez znaczny stopień ogólnikowości ustnego przekazu pozwanej. Niemniej jednak – przy tym zastrzeżeniu – zeznania pozwanej pozostały dostatecznie logiczne i spójne.

Mając na uwadze ustalone w sprawie okoliczności i przywołane motywy – po myśli

art. 6 k.c. w związku z art. 69 Ustawy z dnia 29.08.1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.2015.128) oraz art. 118 k.c. i art. 123 § 1 k.c. – orzeczono jak w sentencji wyroku.